

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 7. septembra 2023 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Zásada neutrality DPH – Zásada efektivity – Neprimerane vysoká sadzba DPH uvedená na faktúre nákupu – Vrátenie preplatku – Priama žaloba proti správnomu orgánu – Vplyv rizika dvojitého vrátenia tej istej DPH“

Vo veci C-453/22,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht Münster (Finančný súd Münster, Nemecko) z 27. júna 2022 a doručený Súdnemu dvoru 6. júla 2022, ktorý súvisí s konaním:

Michael Schütte

proti

Finanzamt Brilon,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory M. Safjan, predsedníčka tretej komory K. Jürimäe (spravodajkyňa) a sudca N. Piçarra,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Michael Schütte, v zastúpení: H. Nieskens, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a N. Scheffel, splnomocnení zástupcovia,
- česká vláda, v zastúpení: O. Serdula, M. Smolek a J. Vlášil, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Jokubauskaitė a L. Mantl, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Rady 2006/112/ES z

28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), zmenenej smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010 (Ú. v. EÚ L 189, 2010, s. 1) (ďalej len „smernica 2006/112“), ako aj výkladu zásady neutrality dane z pridanej hodnoty (DPH) a zásady efektivity.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú na jednej strane žalobca vo veci samej, pán Michael Schütte, a na druhej strane Finanzamt Brilon (Daňový úrad Brilon, Nemecko) (ďalej len „daňový úrad“), vo veci priznania práva na oslobodenie od DPH, ktoré si dodatočne uplatňuje nemecký daňový úrad, a úrokov z tejto dane na základe spravodlivého zaobchádzania.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 168 písm. a) smernice o DPH uvádza:

„Pokiaľ ide o tovar a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií zdaniteľnej osoby, táto má právo v členskom štáte, v ktorom uskutočňuje tieto transakcie, odpísať z výšky DPH, ktorú je povinná zaplatiť, tieto sumy:

a) DPH splatnú alebo zaplatenú v tomto členskom štáte za tovar, ktorý jej bol alebo bude dodaný, a za služby, ktoré jej boli alebo budú poskytnuté, inou zdaniteľnou osobou.“

4 Podľa článku 178 písm. a) tejto smernice na uplatnenie práva na odpísanie dane uvedené v článku 168 písm. a) spomenutej smernice zdaniteľná osoba „na odpísanie dane... týkajúce sa dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, musí mať faktúru vyhotovenú v súlade s hlavou XI kapitolou 3 oddielmi 3 až 6“.

Nemecké právo

5 Ustanovenie § 163 Abgabenordnung (Daňový poriadok, BGBl. 2002 I, s. 3866) (ďalej len „AO“) stanovuje:

„1. Dane sa môžu stanoviť v nižšej výške a pri stanovení daní sa nemusia zohľadniť jednotlivé zdaňovacie základy, ktoré daň zvyšujú, ak by uloženie daní nebolo podľa okolností jednotlivého prípadu spravodlivé.

...“

6 Ustanovenie § 227 AO stanovuje:

„Daňové úrady môžu práva vyplývajúce z daňového dlhu úplne alebo čiastočne odpísať, ak by bol ich výber podľa okolností jednotlivého prípadu nespravodlivý; za rovnakých okolností sa môžu vrátiť alebo odpísať už zaplatené sumy.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

7 Žalobca vo veci samej je poľnohospodár, ktorý tiež prevádzkuje lesnícky podnik. V rokoch 2011 až 2013 kúpil drevo od rôznych dodávateľov a následne ho ďalej predal a dodal svojim zákazníkom ako palivové drevo. Zatiaľ čo sadzba DPH uvedená na faktúrach jeho dodávateľov bola bežná sadzba vo výške 19 %, sadzba uvedená na faktúrach, ktoré žalobca vo veci samej zaslal svojim zákazníkom, bola znížená sadzba vo výške 7 %.

8 Dodávatelia zakaždým uskutočnili daňové priznanie k DPH a odvieďli nemeckému daňovému úradu daň vo výške 19 %. Žalobca vo veci samej však priznal predaje, ktoré uskutočnil, iba vo výške 7 % a odpočítal DPH zaplatenú na vstupe týkajúcu sa nákupov vo výške 19 %. Z toho vyplývajúci daňový dlh žalobca vo veci samej zaplatil nemeckému daňovému úradu.

9 Finanzgericht Münster (Finančný súd Münster, Nemecko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, spresňuje, že nikdy neexistovali náznaky bezprostrednej platobnej neschopnosti žalobcu vo veci samej ani podozrenia z podvodu z jeho strany. V rámci daňovej kontroly daňový úrad však dospel k záveru, že plnenia žalobcu vo veci samej na výstupe nepodliehajú zníženej sadzbe dane, ale riadnej sadzbe dane.

10 V nadväznosti na túto daňovú kontrolu bolo na Finanzgericht Münster (Finančný súd Münster) začaté súdne konanie. Na záver tohto súdneho konania tento súd v rozsudku z 2. júla 2019, ktorý nadobudol právnu silu rozhodnutej veci, dospel k záveru, že plnenia žalobcu vo veci samej na výstupe skutočne podliehali zníženej sadzbe DPH. Usúdil však, že aj nákupy uskutočnené žalobcom vo veci samej podliehali zníženej sadzbe 7 %. Odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe žalobcu vo veci samej bolo v dôsledku toho primerane znížené.

11 Na účely vykonania tohto rozsudku daňový úrad rozhodnutiami z 30. septembra 2019 požadoval sumy DPH splatné za roky 2011 až 2013, zvýšené o úroky. Žalobca vo veci samej sa teda obrátil na svojich dodávateľov, aby opravili faktúry, ktoré sa ho týkajú, a zaplatili mu rozdiel.

12 Všetci dodávatelia vzniesli voči žalobcovi vo veci samej námietku premlčania stanovenú nemeckým občianskym právom. Dotknuté faktúry teda neboli opravené a žalobcovi vo veci samej jeho dodávatelia nevrátili požadované sumy.

13 Za týchto okolností žalobca vo veci samej zaslal daňovému úradu listom z 24. októbra 2019 žiadosť o priznanie oslobodenia od *a posteriori* vymáhanej DPH a úrokov týkajúcich sa tejto sumy DPH v súlade s § 163 a 227 AO z dôvodu spravodlivého zaobchádzania.

14 Daňový úrad zamietol túto žiadosť rozhodnutiami z 3. a 16. decembra 2019 z dôvodu, že žalobca vo veci samej bol sám zodpovedný za situáciu. Sťažnosti, ktoré podal proti týmto zamietavým rozhodnutiam, boli tiež rozhodnutím vydaným 24. júla 2020 považované za nedôvodné.

15 Žalobca vo veci samej napadol zamietnutie svojej žiadosti o priznanie oslobodenia od *a posteriori* vymáhanej DPH na vnútroštátnom súde. Tento súd má pochybnosti, pokiaľ ide o výklad smernice o DPH v súvislosti s uplatnením zásady daňovej neutrality a zásady efektivity na právo na vrátenie dane.

16 Jeho pochybnosti vyplývajú aj z možnosti dodávateľov opraviť faktúry bez časového obmedzenia, a teda tak urobiť až po vrátení dane kupujúcemu nemeckým daňovým orgánom. Ak by títo dodávatelia následne žiadali od tohto úradu vrátenie preplatku, vystavilo by to uvedený úrad riziku, že bude musieť vrátiť tú istú DPH dvakrát bez toho, aby mohli nevyhnutne podniknúť kroky voči kupujúcemu tovaru, na ktorý sa vzťahujú uvedené faktúry.

17 Za týchto okolností Finanzgericht Münster (Finančný súd Münster) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Vyžadujú ustanovenia smernice [o DPH], najmä zásada daňovej neutrality a zásada efektivity, za okolností, aké existujú v konaní vo veci samej, že žalobca má mať právo na vrátenie preplatku [DPH], ktorú zaplatil svojim dodávateľom na vstupe, vrátane úrokov, priamo od daňového orgánu,

aj keď ešte existuje možnosť, že dodávatelia na vstupe sa neskôr obrátia na daňový orgán so sťažnosťou z dôvodu opravy faktúr, a tento orgán potom – prípadne – už nebude môcť podniknúť kroky voči žalobcovi vo veci samej, a tak existuje riziko, že daňový orgán bude musieť tú istú [DPH] vrátiť dvakrát.“

O prejudiciálnej otázke

18 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa smernica o DPH, ako aj zásada neutrality DPH a zásada efektivity majú vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby príjemca dodania tovaru disponoval priamo voči daňovému úradu právom na vrátenie nedôvodne fakturovanej DPH, ktorú zaplatil svojim dodávateľom a ktorú títo dodávatelia zaplatili daňovej správe, ako aj súvisiace úroky, za okolností, kde na jednej strane bez toho, aby mu bolo možné vytýkať podvod, zneužitie alebo nedbanlivosť, sa už nemôže domáhať tohto vrátenia od týchto dodávateľov z dôvodu premlčania stanoveného vnútroštátnym právom, a na druhej strane existuje formálna možnosť, že uvedení dodávatelia budú neskôr požadovať od daňového úradu vrátenie preplatku po oprave faktúr, ktoré pôvodne vystavili príjemcovi týchto dodaní.

19 Na úvod treba uviesť, že právo na odpočítanie dane je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade nemôže byť obmedzené. Cieľom režimu odpočítania dane je totiž zbaviť zdaniteľnú osobu zaťaženia DPH splatnej alebo zaplatenej v rámci všetkých jej ekonomických činností. Spoločný systém DPH v dôsledku toho zabezpečuje neutralitu, pokiaľ ide o daňové zaťaženie všetkých ekonomických činností bez ohľadu na ich ciele alebo výsledky pod podmienkou, že tieto činnosti samy osebe v zásade podliehajú DPH (rozsudok zo 6. februára 2014, Fatorie, C-424/12, EU:C:2014:50, body 30 a 31, ako aj citovaná judikatúra).

20 Zásada neutrality DPH preto predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH. Za týchto okolností je žiadosť o vrátenie nedôvodne zaplatenej DPH súčasťou nároku na vymáhanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, ktorého účelom je podľa ustálenej judikatúry náprava dôsledkov nezlučiteľnosti dane s právom Únie, a to odstránením hospodárskeho zaťaženia, ktorým bol v konečnom dôsledku neodôvodnene zaťažený hospodársky subjekt a ktoré tento subjekt skutočne znášal (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. júla 2020, Terracult, C-835/18, EU:C:2020:520, body 24 a 25, ako aj citovanú judikatúru).

21 Z toho dôvodu pri neexistencii právnej úpravy Únie v oblasti žiadostí o vrátenie dane má vnútroštátny právny poriadok každého členského štátu upravovať podmienky, za ktorých možno podať takúto žiadosť, pričom uvedené podmienky musia rešpektovať zásady ekvivalencie a efektivity, teda nesmú byť ani nevýhodnejšie ako podmienky týkajúce sa podobných žiadostí založené na ustanoveniach vnútroštátneho práva, ani stanovené takým spôsobom, aby prakticky znemožnili výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie (rozsudky z 15. marca 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, bod 37, a z 26. apríla 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 50).

22 Keďže aj určenie podmienok, za ktorých možno opraviť nedôvodne fakturovanú DPH, v zásade prináleží členským štátom, Súdny dvor pripustil, že systém, v ktorom na jednej strane dodávateľ tovaru, ktorý omylom zaplatil daňovým orgánom DPH, môže požiadať o jej vrátenie, a na druhej strane nadobúdateľ tohto tovaru môže podľa občianskeho práva podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia proti tomuto dodávateľovi, rešpektuje zásady neutrality a efektivity. Takýto systém totiž umožňuje uvedenému nadobúdateľovi, ktorý znášal daň fakturovanú omylom, získať vrátenie nesprávne zaplatených súm (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. marca 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, body 38 a 39, ako aj z 26. apríla 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 51).

23 Ak sa však vrátenie DPH stane nemožným alebo nadmerne ťažkým, najmä v prípade

platobnej neschopnosti dodávateľa, zásada efektivity môže vyžadovať, aby mal dotknutý nadobúdateľ tovaru možnosť adresovať svoju žiadosť o vrátenie priamo daňovým orgánom. Některé státy tak musia na účely dodržania zásady efektivity upraviť nástroje a procesné postupy potrebné na to, aby mala uvedená osoba možnosť získať späť nesprávne fakturovanú daň (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. marca 2007, *Reemtsma Cigarettenfabriken*, C-35/05, EU:C:2007:167, bod 41, a z 26. apríla 2017, *Farkas*, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 53).

24 Okrem toho v prípade, že sa na základe objektívnych dôkazov preukáže, že k uplatneniu práva na vrátenie nedôvodne fakturovanej a zaplatenej DPH došlo podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom, musí sa toto právo zamietnuť (rozsudky z 2. júla 2020, *Terracult*, C-835/18, EU:C:2020:520, bod 38, a z 13. októbra 2022, *HUMDA*, C-397/21, EU:C:2022:790, bod 28, ako aj citovaná judikatúra). Naproti tomu vzhľadom na miesto, ktoré má zásada neutrality DPH v spoločnom systéme DPH, sa sankcia spočívajúca v absolútnom odmietnutí práva na vrátenie nesprávne fakturovanej a nedôvodne zaplatenej DPH javí ako neprimeraná, ak nie je preukázaný žiadny podvod ani zásah do štátneho rozpočtu, a to aj v prípade preukázanej nedbanlivosti zo strany zdaniteľnej osoby (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. júla 2012, *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, bod 70, a z 2. júla 2020, *Terracult*, C-835/18, EU:C:2020:520, bod 37).

25 S prihliadnutím na judikatúru citovanú v bodoch 19 až 24 tohto rozsudku vnútroštátna právna úprava alebo prax, ktorá vedie k odmietnutiu vrátenia DPH zaplatenej na vstupe nadobúdateľovi tovaru, ktorá mu bola nedôvodne vyfakturovaná a ktorú zaplatil ako preplatok svojim dodávateľom, sa zdá byť nielen v rozpore so zásadou neutrality DPH a so zásadou efektivity, ale aj neprimeraná, ak nemôže od týchto dodávateľov požadovať toto vrátenie len z dôvodu premlčania, na ktoré sa títo dodávatelia voči nemu odvolávajú, a ak sa mu nevytýka žiadny podvod, zneužitie alebo nedbanlivosť z jeho strany.

26 Za týchto podmienok, ak je pre nadobúdateľa nemožné alebo nadmerne ťažké získať od dodávateľov vrátenie nedôvodne fakturovanej a zaplatenej DPH, tento nadobúdateľ má v prípade neexistencie preukázaného podvodu, zneužitia alebo nedbanlivosti právo obrátiť sa so svojou žiadosťou o vrátenie priamo na daňový úrad.

27 Ani rozsudok z 13. januára 2022, *Zipvit* (C-156/20, EU:C:2022:2), ani neexistencia platobnej neschopnosti dodávateľov, ani riziko dvojitého vrátenia, na ktoré poukazuje vnútroštátny súd, nemôžu spochybniť toto posúdenie.

28 Pokiaľ ide po prvé o tento posledný uvedený rozsudok, treba uviesť, že na rozdiel od prípadu vo veci samej sa sťažnosť žalobcu vo veci, v ktorej bol vyhlásený uvedený rozsudok, týkala plnení, ktoré boli nesprávne oslobodené od DPH. V tejto veci sa pritom dodávateľ jednak nepokúsil získať od svojho zákazníka späť DPH, ktorá bola nesprávne opomenutá, a jednak daňový úrad nevydal opravný daňový výmer voči dodávateľovi. Z dôvodu týchto okolností Súdny dvor rozhodol, že zdaniteľná osoba sa nemôže domáhať odpočítania sumy DPH, ktorá jej nebola fakturovaná a ktorú teda nezískala od konečného spotrebiteľa (rozsudok z 13. januára 2022, *Zipvit*, C-156/20, EU:C:2022:2, bod 31).

29 Pokiaľ ide po druhé o otázku, či neexistencia platobnej neschopnosti dodávateľov môže mať vplyv na právo na vrátenie DPH vzhľadom na judikatúru uvedenú v bode 23 tohto rozsudku, je nepochybné, že systematické používanie príslovky „najmä“ v tejto judikatúre svedčí o tom, že prípad platobnej neschopnosti dodávateľov je len jednou z okolností, za ktorých môže byť nemožné alebo nadmerne ťažké získať vrátenie nedôvodne fakturovanej a zaplatenej DPH (rozsudky z 15. marca 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, bod 41; z 26. apríla 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 53; z 11. apríla 2019, PORR Építési Kft, C-691/17, EU:C:2019:327, body 42 a 48, ako aj z 13. októbra 2022, HUMDA, C-397/21, EU:C:2022:790, bod 22).

30 Pokiaľ ide po tretie o riziko dvojitého vrátenia z dôvodu, že dodávatelia by mohli opraviť faktúry, ktoré boli pôvodne vystavené nadobúdateľovi, po vrátení daňovým úradom nadobúdateľovi, a následne požiadať tento orgán o vrátenie preplatku, treba poznamenať, že takéto riziko je za okolností, o aké ide vo veci samej, v zásade vylúčené.

31 Ako je totiž uvedené v bode 24 tohto rozsudku, priznanie práva na vrátenie nedôvodne vyfakturovanej a zaplatenej DPH musí byť odmietnuté, ak sa preukáže, že toto právo sa uplatňuje podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom.

32 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že na to, aby bola konštatovaná existencia zneužívajúceho konania v oblasti DPH, je potrebné, aby boli splnené dve podmienky. Po prvé predmetné plnenia napriek formálnemu splneniu podmienok stanovených v príslušných ustanoveniach smernice o DPH a vo vnútroštátnej právnej úprave preberajúcej túto smernicu musia viesť k získaniu daňovej výhody, ktorej poskytnutie by bolo v rozpore s cieľom sledovaným týmito ustanoveniami. Po druhé zo všetkých objektívnych skutočností musí vyplývať, že hlavným cieľom predmetného plnenia je len získať daňovú výhodu (rozsudky z 21. februára 2006, Halifax a i., C-255/02, EU:C:2006:121, body 74 a 75, a z 15. septembra 2022, HA.EN., C-227/21, EU:C:2022:687, bod 35).

33 V prejednávanej veci sa zdá, s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, že na jednej strane nadobúdateľ zaplatil dodávateľom sumy DPH uvedené na faktúrach a že na druhej strane títo dodávatelia zaplatili tieto sumy DPH daňovému úradu. Ak by teda uvedení dodávatelia opravili tieto faktúry a podali žiadosti o vrátenie preplatku na tomto úrade po tom, čo ju tento úrad vrátil nadobúdateľovi fakturovaného tovaru, hoci v prvom rade tí istí dodávatelia vzniesli voči tomuto nadobúdateľovi námietku premlčania, a teda jasne preukázali, že nemajú záujem o nápravu situácie, tieto žiadosti by mohli mať iný cieľ, ako získať daňovú výhodu, ktorá je v rozpore so zásadou daňovej neutrality. Takéto konanie je teda v zmysle už citovanej judikatúry zneužívajúce a nemôže viesť k vráteniu sumy uvedeným dodávateľom, čo vylučuje riziko dvojitého vrátenia.

34 Pokiaľ ide napokon o úroky, Súdny dvor opakovane rozhodol, že ak členský štát vybral dane v rozpore s pravidlami práva Únie, majú osoby podliehajúce súdnej právomoci právo na vrátenie nielen neprávom vybranej dane, ale aj súm, ktoré boli tomuto štátu zaplatené alebo ním vybrané v priamej súvislosti s touto daňou, čo zahŕňa aj straty vzniknuté nemožnosťou disponovať s týmito peňažnými sumami v dôsledku predčasnej splatnosti dane (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 205, a z 13. októbra 2022, HUMDA, C-397/21, EU:C:2022:790, bod 32).

35 V prejednávanej veci by len vykonanie rozsudku vnútroštátneho súdu z 2. júla 2019, ktorým sa znížilo odpočítanie dane zaplatenej na vstupe z 19 % na 7 %, mohlo viesť k hospodárskemu zaťaženiu žalobcu vo veci samej zodpovedajúcemu rozdielu medzi riadnou sadzbou DPH a zníženou sadzbou.

36 Za predpokladu, že by žalobca vo veci samej už skutočne zaplatil daťovému úradu sumu zodpovedajúcu zníženiu jeho pôvodného odpočítania, znášal by finančnú ujmu, keďže s touto sumou nemôže disponovať. Z toho vyplýva, že v prípade nevrátenia DPH neoprávnene vybratej úradom v primeranej lehote musí byť táto ujma v rozsahu, v akom vyplýva z porušenia práva Únie členským štátom podľa bodu 25 tohto rozsudku, kompenzovaná zaplatením úrokov z omeškania.

37 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody treba na položenú otázku odpovedať tak, že smernica o DPH, ako aj zásada neutrality DPH a zásada efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby príjemca dodania tovaru disponoval priamo voči daťovému úradu právom na vrátenie nedôvodne fakturovanej DPH, ktorú zaplatil svojim dodávateľom a ktorú títo dodávatelia zaplatili daťovej správe, ako aj súvisiace úroky, za okolností, kde na jednej strane bez toho, aby mu bolo možné vytýkať podvod, zneužitie alebo nedbanlivosť, sa už nemôže domáhať tohto vrátenia od týchto dodávateľov z dôvodu premlčania stanoveného vnútroštátnym právom, a na druhej strane existuje formálna možnosť, že uvedení dodávatelia budú neskôr požadovať od daťového úradu vrátenie preplatku po oprave faktúr, ktoré pôvodne vystavili príjemcovi týchto dodaní. V prípade nevrátenia DPH neoprávnene vybranej daťovým úradom v primeranej lehote sa má byť ujma, ktorá vznikla z dôvodu nemožnosti disponovať so sumou zodpovedajúcou tejto neoprávnene vybratej DPH, kompenzovaná zaplatením úrokov z omeškania.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k ústníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených ústníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenená smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, ako aj zásada neutrality dane z pridanej hodnoty (DPH) a zásada efektivity

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

vyžadujú, aby príjemca dodania tovaru disponoval priamo voči daťovému úradu právom na vrátenie nedôvodne fakturovanej DPH, ktorú zaplatil svojim dodávateľom a ktorú títo dodávatelia zaplatili daťovej správe, ako aj súvisiace úroky, za okolností, kde na jednej strane bez toho, aby mu bolo možné vytýkať podvod, zneužitie alebo nedbanlivosť, sa už nemôže domáhať tohto vrátenia od týchto dodávateľov z dôvodu premlčania stanoveného vnútroštátnym právom, a na druhej strane existuje formálna možnosť, že uvedení dodávatelia budú neskôr požadovať od daťového úradu vrátenie preplatku po oprave faktúr, ktoré pôvodne vystavili príjemcovi týchto dodaní. V prípade nevrátenia DPH neoprávnene vybranej daťovým úradom v primeranej lehote sa má ujma, ktorá vznikla z dôvodu nemožnosti disponovať so sumou zodpovedajúcou tejto neoprávnene vybratej DPH, kompenzovaná zaplatením úrokov z omeškania.

Podpisy

* Jazyk konania: nem?ina.